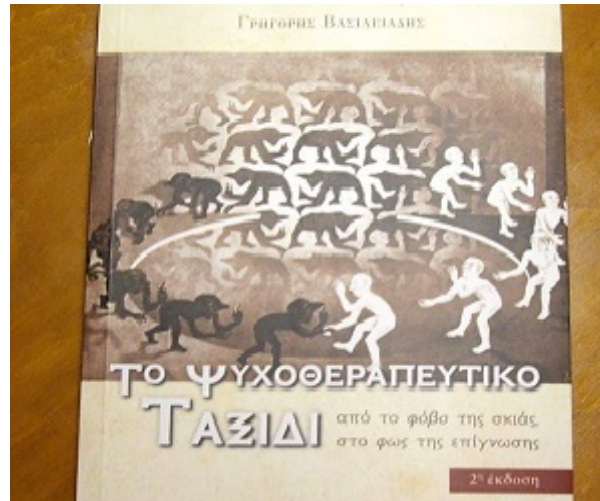

Μια ομιλία και συζήτηση για το Ψυχοθεραπευτικό Ταξίδι

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Με αφορμή την παρουσία του ευπώλητου βιβλίου με τίτλο «Το Ψυχοθεραπευτικό Ταξίδι: απ' τον φόβο της σκιάς στο φως της επίγνωσης», στην 44η έκθεση του Ζαπείου, ο συγγραφέας, Δρ Γεώργιος Βασιλειάδης την Κυριακή 4 Οκτωβρίου, στις 6.30 μ.μ., θα μιλήσει στο κοινό που ενδιαφέρεται για το ψυχοθεραπευτικό ταξίδι, επιχειρώντας να αποκαταστήσει την διαδικασία της ψυχοθεραπείας στην πιο διευρυμένη της προοπτική και διάσταση, να συζητήσει μαζί του και να απαντήσει στις απορίες του.

ΓΡΗΓΟΡΙΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

ΤΟ ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ

από το φόβο της σκιάς,
στο φως της επίγνωσης

2^η έκδοση

iWrite.gr

publications

Όπως ανέφερε και η Συγγραφέας και Ποιήτρια Χλόη Κουτσουμπέλη, στη Θεσσαλονίκη, κατά την παρουσίαση του βιβλίου,

“...Θεραπεία τελικά μας λέει ο συγγραφέας είναι η βίωση αυτού που δεν βιώθηκε καθόλου ή αρκετά, και πρέπει να είναι κανείς έτοιμος και διατεθειμένος να

κολυμπήσει σε βαθιά νερά, να ανατρέψει την ασφάλειά του, να πεθάνει για να ξαναγεννηθεί.

Τι σημαίνει να είσαι καλός πατέρας ή μητέρα. Ο συγγραφέας πολύ προσεκτικά και μεθοδικά με το νυστέρι του χειρουργεί τις σχέσεις και αποκαλύπτει την αλήθεια πίσω από αυτές, πίσω από τις αυταπάτες με τις οποίες ζει ο μέσος άνθρωπος

Με απλές φράσεις, με παραβολή, με παραδείγματα και κυρίως με έναν λόγο άμεσο που βγαίνει κατευθείαν από την ψυχή και απευθύνεται σ' αυτήν ο Γρηγόρης Βασιλειάδης προσπαθεί να φωτίσει το σκοτάδι, ο κόσμος και οι σχέσεις μας είναι δικό μας δημιούργημα λέει, αν έχουμε προβλήματα με τους άλλους εμείς δεν έχουμε αποδεχτεί τον εαυτό μας.

Βασική αιτία του πόνου τονίζει ο συγγραφέας είναι ο αβίωτος πόνος. Αυτόν οφείλει να ζήσει κάθε θεραπευόμενος, το πένθος για τους νεκρούς που κρύβει στην ντουλάπα του.

... Μιλάει για τα δάκρυα των ασθενών, για την αγκαλιά στην ψυχοθεραπεία, για τους θεραπευόμενους που ψάχνουν την ουσία, για όλα τα ζητήματα μικρά και μεγάλα που προέκυψαν όλα αυτά τα χρόνια που ασχολείται με την θεραπεία.

Το βιβλίο τελειώνει με ένα όνειρο όπως μόνο έτσι θα μπορούσε να τελειώσει.

Ένα όνειρο συμμετοχής και συνειδητότητας, μία κοινότητα ανθρώπων που έχουν βρει τον κρυμμένο άνθρωπο μέσα τους.

Διαβάζοντας αυτό το βιβλίο για να γράψω γι αυτό, ένιωσα σιγά σιγά να αλλάζω. Όχι προς το καλύτερο ή προς το χειρότερο, αλλά προς τα μέσα. Ελπίζω αυτό να συμβεί και σε όλους τους αναγνώστες του..."